

Theorema

stia ad similitudinem pūcti accepti in pspectiva Verum qā magis proprie loquitur de pūcto mathematicus q̄ faciat p sp̄ctivus Ideo simpliciter loquendo non est concedendum ch̄m esse in pte punctali hostie tñ cum additione non est i cōueniens hoc concedere Nam si concedimus ch̄m esse in quolibet punto hostie sicut est intentio coloris in quolibet punto acris ppter additionem dicit similitudinis patet nō esse intelligendum de pūcto simpliciter et absolute ut de eo loquitur geometra sed intelligendum eset de punto ut de eo loquitur pspctivus Nō est ergo abiencia noticia quā possumus habere de christo existente in hostia p intentio nes exsistentes i medio His at viis restat ostendere quos modo sp̄nalia imitanc ch̄m existentē i hostia de quo brevius transibimus q̄ de hoc in sequenti ppositione diffusius tractabitur Notandum igitur q̄ sp̄nales substantie p se non dividuntur loquēdo de sp̄nali bus substantijs quibus cōpetit i telligere tales enim appellamus sp̄nales substantias Nam omnis intelligentia est substantia que non dividitur ut dici tur i libro de causis Quod non solum veritatem habet de intelligentijs prie sumptis sed etiam verum est de animabus rationalib⁹ que non debent dici intelligentie nisi large Nulla ergo sp̄nalis substantia p se dividit nec etiam p accidentes potest dividiri cū non educantur de potentia corporis Ubiquis ergo est angelus et anima ibi est sed m̄ sui totalitatem Imitantur ergo sp̄nalia ch̄m existentem in hostia q̄ sicut est totus ch̄rus in tota hostia et totus in qualibet pte sic est tota anima rationalis in toto corpe quod informat et tota in qualibet pte et tot⁹ angel⁹ est in toto corpe in quod operatur p̄t totus in qualibet pte;

Theorema. xxi.

Qristus ut existit in hostia per spiritua lia magis quam p intentionalia innot

scit neutra eamen ipsum totaliter representant

Constat in precedentibus declaratum q̄ intentionalia et spiritualia representant christum in hostia existētem. Nunc at restat ostendere q̄ modus existendi quem h̄z ch̄ris in sacra m̄tro magis innotescit p̄ spiritualia q̄ p̄ intentionalia. Qd̄ pri ma ps propositionis p̄ponit. Ad cui⁹ evidentiam aducriendum q̄ licet quilibet punctus coloris se faciat in quolibet punto medio et quilibet punctus rei vise generet suā similiitudinem in quolibet punto organi ppter quod aliquo modo saluamus totam intentionem coloris esse in toto medio et totam in qualibet pte. in duob⁹ tñ quātū ad p̄ns differt. modus existendi intentionaliū in medio: a modo existendi christi in hostia Nam sic christus est in hostia p̄ cōversionē totius substantie panis in totā substantiam corporis ch̄isti q̄ nulla pars panis conuersa ē in aliquam p̄tem corporis ch̄ri ut dicebat supius auctoritate Innocentij. s̄ tota intentione coloris nō est sic in medio q̄ nulla ps coloris se faciat ibidem. Dicitur enim q̄ a quolibet punto coloris multiplicat̄ specieis i quolibet pnto medi⁹. Sunt ergo ptes corporis ch̄ri i hostia solū mediāte toto ptes at colori. nō solū s̄ i medio mediāte toto imo totū ē aliquo modo i medio mediātib⁹ prib⁹. Sed cūda differentia est q̄ intentiones sunt aliquo modo i me dio situat̄. Nūquā enim apparet imago p̄ speculū situat̄ nisi multiplicaret se color in medio aliquo modo fīm suū. Christus autem nullo modo est situat̄ in hostia. fīm enī q̄ est in hostia non pot̄ ibi assignari q̄ in una pte hostie sit dexterum et in alia similestrum. vel q̄ in una pte hostie sit ps corporis ch̄ri superior. in alia vero inferior quia ex quo nō sunt ptes corporis ch̄ri in hostia nisi mediante toto: ptes corporis ch̄ri ut sunt ibidē ita h̄nū ordinē ad totū q̄ nll'o modo sunt i bi situat̄ nec habent ordinem ad locū. s̄ ptes coloris nō solū sunt in medio mediante toto. s̄ quilibet ps coloris generat suā similitudinem in medio. Immo q̄ diametralius una ps coloris respicit unam p̄tem medi⁹ q̄ faciat alia. fīm

Theorema

tius et p̄spectu vna p̄ coloris imprimit speciem suam i vi na pte medi⁹ q̄ faciat in alia. ppter quod aliquo modo situa liter est intentio coloris in medio His ergo differenti⁹ vis sis quas habet christus existens in hostia ad species intentionales apparet q̄ sp̄nalia unitantur magis chrm existente⁹ in hostia q̄ intentionalia. cum ch̄rus ut existit in hostia nō habeat illas differentias ad spiritualia quas h̄z ad intentionalia. N̄i spiritualia vbiq̄ sunt: sic ibi rōne totius cū ca reant partibus. Rursum nullo modo sunt spiritualiter alicubi cum nō extendantur extensione corporum. ppter quod ē pri ma p̄s p̄positiōis declarata. Reliquum ergo est declarare se cundam videlicet q̄ nec spiritualia nec intentionalia sp̄les te representent christum existentem in hostia. Quod sic patet q̄ ch̄rus existens in hostia non diffinitur ibidem. s intentio nalia. et substantie sp̄nalia create diffinire sunt alicubi. illa enim eadem intentio numero que est in vna pte aeris: nō est in alia. et illa eadem anima numero que informat corp⁹ sor tis non informat corpus platonis. et intelligentia cum opat in vna pte vniuersi: desinit opari in alia s corpus christi q̄ nō diffinitur in hostia: simul et semel esse potest in diversis altarib⁹ ut superius est ostensum. Possum⁹ ergo dicere qn tum ad diffinitionem. corpus ch̄ri ut est in hostia spiritualis substancialis et intentiones se habere p ordinem: minus eni diffinitur corp⁹ christi ut sacramentaliter habet esse q̄ sp̄nalia substātie. et sp̄nalia substātie min⁹ diffiniunt q̄ sp̄s col orū intentionalit existeret in medio. Nā corpus christi ex istens in hostia nec diffiniēt in pribus nec in toto. Spiritualis vero substantia diffinitur in toto et non in pribus. Inten tio habet diffiniri tam in pribus q̄ in toto que omnia pos sunt esse ex habitis manifesta. Nō enim corpus ch̄ri diffini tur in pribus hostie. est eni in qualibet pte hostie totus ch̄rus. ppter quod cum est in vna pte hostie non desinit esse in alia. sic etiam nō diffinitur in tota hostia quia simul et semel potest esse in diversis hostijs. et cū est in vna hostia: nō desinit esse in alia. Substantia vero spiritualis non diffini

XXXI

Theorem

O **D**iversus it collat ad esse quod habet tio substantijs se p̄tēnēt q̄datis est nondi

In prib⁹ qz anima rationalis est in qualibet pte corporis tota et cum est in vna pte non desinit esse in alia, sic etiam et angelus est tot⁹ in qualibet pte corporis in quo opatur primo. disti-
ncti
nur tamen spiritualis substantia in toto qz vna anima non po-
test esse in diversis corp⁹, et vno angelus non potest simul esse
in pluribus locis. intentiones autem colorum diffiniuntur i prib⁹
bus et in toto. Nam illa eadem intentio coloris numero qz
est in vna pte acris non est in alia, et multo magis illa eadem
intentio coloris numeri que est in uno toto non est in alio,
quicquid enim distinctitur in prib⁹: distinctur in toto. Utrum
autem si simul plura corpora existere possent esse in illis plus
rbus corporibus vna intentio numero qz intentiones non
videntur suscipere numerum a substantiis in quibus sunt
cum plura luminaria solum numero differentia et plures in-
tentiones albedinis esso possunt in eadem parte aeris decla-
rare non est presentis negotium. Tantum tamen ostensum sit qz
non solum spiritualia plus imitantur christum existentem
in hostia qz intentionalia ex eo qz non habent esse situale
ne sunt aliebi in medianibus partibus sicut nec christus
habet esse situale ut est in hostia nec est ibi totum ratione
ptium sed etiam plus representant spiritualia modum existen-
di quem habet christus in hostia qz intentionalia qz minus
distincti spirituales substantiae qz intentiones, ut reges
tamen deficiunt a perfecta representatione cum non solum in-
tentiones sed etiam ipsi uales substantiae diffiniuntur plus
qz substantia corporis christi existens in hostia.

Theorema. xxij.

Qristus ut existit in hostia quantum
ad esse quod habet ibidem est igno-
tior substantijs separatis sed quantu-
m ad rationem qditatis est notior, cum ergo modus

Theorema

existendi quē habet christus i hostia dicat quē/dam modū essēdi et nō dicat aliaz rationem
quiditatis: simpliciter est fatendū q̄ intellectu
naturali ignotior est nobis christus vt exsistit
i hostia quā sīnt substātie separe

Cogimur ad dicendū, q̄ de substātijs sepatijs q̄z dū durat
status plentis nūserie; naturaliter intelligere nō possum⁹ qd
sunt, possum⁹ tñ scire eas esse. Nā intellectu essentiali cū no/
strum intelligere nō sīt sine phantasmate, intelligere pos/
sum⁹ vt superius tangebatur nīs que habent phantasmata,
vel sunt proportionata habentibus phantasmata. Substā/
tie autem separe phantasmata non habent quia non carent
quātitate molis nec sunt proportionata habētib⁹ phantasmata
quia fīm dionysius p̄rō de diuinis nob⁹. Intelligib⁹
lia nō sūt p̄prehensibilia a sensib⁹, et simplicia nō p̄prehenduntur
ab his que sūt in p̄ositione et figura. Nō ergo pot
sumus cognoscere qd sūt intelligētie, eas tñ cē nō latet nos
Nā oīs effect⁹ ducit in cognitionē cause, si effect⁹ ē p̄por/
tionatus possum⁹ gnoscere quid ē cā Ideo p̄ ipsos act⁹ p̄/
cedentes ab habitu scire possum⁹ quid sit habit⁹ q̄a act⁹ sūt
proportionati habitib⁹. Si vero effect⁹ ē improporionatus
tūc ducit i cognitionē qr̄ ē cā, et in qr̄ creature sūt improp/
ortionate p̄me cause ducunt in cognitionē q̄a ē de⁹, p̄ eas tamē
qd sit de⁹ scire nō possum⁹. Cū ergo in vita ista nō cogno/
scamus deum nīs per creaturas bene dictū est qd ait Dā/
scen⁹ p̄rō libro cap. iij. qm̄ at est de⁹ manifestū ē, qd at ē fīz
substātiā immanifestū hoc et omnino ignotū. Si igit̄ de⁹ deo p̄/
effectus tam improporionatos sibi possumus scire quia est,
non est inconueniens si sciamus intelligentias esse p̄ effed⁹
earum, licet nesciamus eas quātum ad rationes quiditatis.
Hoc viso appetit bene esse dictū q̄ ignotior est christus
quātū ad modū existēdi quē h̄z i hostia q̄z sīnt substātie sepa/
re. Nā naturali intellectu scire possum⁹ intelligentias cē i celo

eo q̄ p̄cipimus corpora celestia moueri a substantijs sepatijs
q̄ fīm Damasce, libro p̄io cap. xvi. Angel⁹ ibi ē/ vbi op̄at:
Si ergo angeli op̄atur i celo mouendo corpora sup̄celestia
p̄uenit eos esse in celo, sic etiam possum⁹ p̄cipere sp̄nales s̄b
stantias esse hic nobiscū cum videamus aliquos effectus h̄
inferius qui fieri non possēt nisi a substantijs sepatijs Alliud
datus tamen in libro de theorica artium magicarum asscrit
Aristol, dixisse q̄ qcqd mirabile hic iferius agitur est esse/
datus sup̄celestis corporis et non sit immediate ab aliqua s̄b
stācia sepatijs Qd̄ at illa fuerit opinio Arl, manifeste non ha
betur p̄ libros suos apud nos existentes, posset forte ex di
uis suis concludi q̄ si nollet dicere repugnans dictis suis
opterer eum sic dicere Quicquid tamē de hoc sit non est ve
rum quod dicit. Ppterum est enim oppressos a demonibus lo
qui lingua ignotam & loqui latinum dato q̄ ante essent laici
et ignorates, qd̄ a corpore sup̄celesti fieri non posset Possu
mus ergo cognoscere p̄ ista sensibilia que videmus intelligē
tias esse in celo et etiam eas esse in terra cum videmus esse
eūs aliquos qui fieri non possent nisi p̄ sp̄nales substantias
Universaliter ei tota corporalis creatura p̄ sp̄nalem admini
stratur quia lex diuinitatis est fīm dionysium reducere infi
ma in supra media, ppter quod p̄prehendere possumus
tales effectus esse ab intelligentijs Qz p̄ nihil sensibile nobis
imnotescit ch̄m esse in hostia, ergo quātū ad modum existet/
di quem habet christus in hostia notiores sunt nobis substā
tie sepatijs q̄ sit ipse cum naturaliter aliquo modo possumus
cognoscere substantias sepatas eē vbi sunt Ch̄m tamē eē in
hostia naturaliter loquendo non solum non possumus scire
h̄ etiam non possumus suspicari, et nō solum ad hoc fīm na
turalem intellectum non potest fieri syllogismus demonstra
tius sed etiam nec dialectic⁹ nec rhetoricus Reliquū est
ergo ostendere q̄no christus ratione quiditatis vt existit in
hostia sit notior q̄ intelligentie qd̄ de leui ostenditur Nam
corpus christi vt existit in hostia licet habeat quēdāz modū
essendi quem non habet vt est in celo quia non est in sa/

Theorema

cramento missantibus dimensionibus propriis mediantibus
bus haber esse ut est in loco proprio et ut est in celo. non ta-
men habet aliam rationem quiditatis ut est in hostia et ut est
in celo quia alia et alia ratio quiditatis diversificat esse spe-
cificum. corpus autem christi in celo et in hostia. non solum non
est diversa specie sed etiam nec est diversus numero propter quod etiam
sicut corpus particulariter diffiniret: illa eadem diffinitio quod copes-
teret corpori christi existenti in celo: cetero est ei existenti in
hostia. Si ergo corpus christi existens in loco proprio secundum ra-
tionem quiditatis est notius intelligentiis quia non est sus-
ceptus intellectui nostrum cognoscere quid sunt corporalia cum
corpus non habeat aliam rationem quiditatis ut est in hos-
tia sacramentaliter et ut est in celo localiter. notius est cor-
pus christi quantum ad rationem quiditatis ut existit in hos-
tia quam substantie separe sint. Verum quia existentia in hos-
tia addit modum quedam essendi ut ostensum est. etiam non
dicit aliam rationem quiditatis bene dictum est quod corpus
christi cum ista reduplicatione ut existit in hostia. simpliciter
sit nobis ignotus quam substantie separe

Theorema. xxiij

Dum miraculose apparet hostia in figura
pueri vel in specie carnis prout christus
ibi sacramentaliter existit dimensiones ibi ap-
parentes dimensiones corporis christi esse non
possunt

CQuia de sacramento eucharistie christiani aliqui dubit-

tauerunt pl^o q^z de ceteris sacramentis deus paterna promis-
denta volens nos erudire ut firmiter credatur ibi esse ve-
rum corpus christi; aliquando dignatus est miraculose ostendere hostiam in figura pueri et in specie carnis Quod cum
contingit; communiter tenerunt a doctoribus et a defensoribus fidei orthodoxe q^z sub illa specie sit verum corpus chris-
ti. Deus enim qui est intentator malorum quia scipsum negare
non potest non faceret q^z homines citaretur et mouerent ad
adorandum puerum vel carnem sic apparentem nisi ibi es-
set dominus jesus christus cuius est illa species que appa-
ret. Et utrum sic sit vere ut appareat sunt diversi modi dis-
cendi Dixerunt enim quidam q^z figura pueri apparet et
species carnis que videtur non sunt aliquid vere solum
sunt in oculo videntis format enim deus in oculis fidelium
ut eos erudit idolum pueri vel speciem carnis. et q^z
sic indicamus de visibilibus ut habemus speciem in oculo
videtur fidelibus videre carnem vel videre puerum cum
tamen non sit facta aliqua transmutatio in re extra q^z hoc
sufficienter improbatur quia si hoc dici posset cum talis ap-
paratio fit vii astantium et non aliij vel fit omnibus astan-
tibus post modicum desinit esse talis apparatio ut si omni-
bus astantibus videretur q^z sacerdos teneret puerum in
manibus et post modicum deficeret talis visio et videret-
ur q^z teneret hostiam consuetam: posset habere veritatem
quod dicitur tamen quia talis apparatio aliquando diu du-
rat et omnibus apparet talis visio. dici non potest q^z hoc
solum fieri habeat per immutationem oculorum Ideo dixe-
runt aliij q^z talis apparatio habet esse quia christus ostendit se ipsum in specie pueri vel in specie carnis. Nec ob-
stat dicunt Si christus appareret puer cum sit tante quantitate
quia est in potestate corporis christi occupare ad libitum magnuz locu vel paru. Istud autem potest tripliciter ipro-
bari. Primo q^z id quod tacituz est. Nam si huius apparatio durat

Theorema

ret p horam vel p modicum tempus. Forte eet probable qdicitur. sed quia aliquando p reliquis illa species carnis sic apparens diu est reseruata non est credibile chm fm dimēsiones proprias et localiter diu sic esse. Rursum qdicitur fm dimēsione propria non est vnu corpus nisi in uno loco oportet et chm descendere de celo ut talis apparitio fieret quod si forte sic dicentes no haberent p inconvenienti qd chris de celo descendenter et a celo se absentaret et tandem in ampulla aliqua vel in aliquo vase localiter existeret quādiu illa species carnis visibiliter appareret/habeant pro inconvenienti quia cum talis apparitio sit in diversis ptibus. et cum est in vna pte non desinit esse in alia eo qd dictuz sit qd species carnis sic appares diu reseruata. chris at sit i diversis ptib lo caliter et no p. Tertio videt inconveniens tale dictu quia si est in potestate corporis glorificati esse cum corpore non glorificato. duo tamen corpora glorificata ut cōmuniter ponitur simul esse no possunt. Cum ergo quelibet ps corporis glorificata sit glorificata qua ratione duo corpora glorificata simul esse non possunt pari ratione vbi est vna ps glorificati corporis ibi alia ps esse non potest. quia nunquam aliquod corpus existens alicubi localiter et p dimensiones proprias occupat minorem locum qd sua quantitas requirat nisi vna ps subiungat aliam ptem et sic simul cum ea. non est concordan tuz esse in potestate corporis glorificati occupare minorē locuz qd sua quantitas requirat. Propter hoc dixerunt alii qd se curius est dicere qd sicut qn corpus chri erat sub specie panis erant qdam dimensiones p se subsistentes et in illis alia accidentia fundabantur. sic ille eodem dimensiones manent et in eis alia accidentia sensibilia impadunt diuina virtute qd pretendunt speciem carnis sicut accidentia priora pertinabant specie panis. Et illud pto duo non videtur qd etate intellectum. Primo quia ipse dimensiones apparent transmutare ut cum apparet christus in forma pueri. vel ergo dimensiones panis efficiuntur dimensiones pueri et tunc non remanent dimensiones eodem. vel dimensiones pueri ut in

¶

Theorem

S I virtute diuina p
stic pueris panis pur
mentibz chris quādiū e

xxiiij.

360

subiecto fundatur i dimensionib^z panis, qd nō videtur poss
sibile, cum existentia eiusdem rōnis vñ non possit alteri s/
icē cē, nūq̄ ei albedo i albedine fundat ut in subiecto, et
sic discurrendo p singulas vias ille modus nō apparet rōnal^z
Preterea cū dimensionib^z panis supaddunt accidētia carnis
vel simul cuz specie carnis erūt species panis qd videt in/
cōueniens quia opposita in eodem subiecto simul esse nō pos
sunt, vel adueniente specie carnis cedit species panis z tūc
ille dimensiones nō debent dici dimensiones panis s dimensiones
carnis Non enī differunt dimensiones panis a di
mensionib^z carnis, quia ille sunt triangulares et ille rotun
de, potest enim de pane accipi p̄portio triangularis et de car
ne p̄portio rotunda, s iste dimensiones ab illis differunt q̄a
iste dimensiones sunt p̄iuncte sp̄ei panis, ille vero sp̄ei car
nis **S**tergo dimensiones ille sunt p̄iuncte speciei carnis
magis debent dici dimensiones carnis q̄z panis sicut si ma
teria q̄ erat sub forma panis si fiat postea sub forma carnis
manet s bali forma nō diceret materia pāis s carnis **P**ro
babilius ergo videt esse dicēdū q̄ virtute diuina p̄iuntantur
dimensiones panis in dimensiones carnis et est ibi corpus
chri sub sp̄e carnis sicut pri^r erat sub specie panis **S**icut g
dimensiones panis que prius apparebant non erant dimen
siones corporis christi, sic dimensiones carnis postea appa
rentes nō sūt dimensiones christi. **Q**uicqd at sit de virtute di
utorū tñ qr̄ eē sacramentaliter; opponit ei qd ē eē localit, chris
vt sacramentaliter ibi existit: nō est ibi mediātib^z dimensionib^z
pp̄iz, Bñ g dicitū ē q̄ sūe hostia appareat i sp̄e carnis sūe
i sp̄e pueri: dimensiones ibi apparetēs nō sūt dimensiones corporis
chri vt ibi sacramentaliter existit **Q**uod declarare volebam^r

Theorema. xxiiij.

Si virtute diuina post cōsecratōem ho
stie sp̄es panis p̄iuntat in sp̄em carnis
nō erit ibi christus quātū ē delege coi s̄ dei dis/

Theorema

pensatōe spēali ibi christū eē est oīo fatendū.
Sūt aut̄ catholica sacramenta ḡruentissime ordinata t qd̄ libet sacramentū h̄z fieri in cōuenienti materia. Nō tñ dē bem⁹ pcedere s̄ntem diuinā esse alligatam in sacramentis posset eī deus sine sacramento rē sacramēti efficere. Et sicut ordinatione diuina sit aliqd̄ sacramentū in aliqua materia, sic ḫtute et ordinatione eī fieri posset in alia. Posset enim baptism⁹ fieri in oleo sicut sit in aqua si hoc ordinasset de⁹, t sicut sacramentū eucharistie sumit̄ sub specie panis sic su mi possit sub alia spē si legislator hoc ordinaē voluisset. Sic ergo suo mō dicēdū est de sacramento eucharistie sicut dicē dū; esset de alijs sacramētis. Cidem⁹ eī i sacramento baptis matis q̄ si āgel⁹ aliquē baptizaret qntū est de lege cōi; baptizat⁹ ab āgelo nō esz baptizatus. potestate enī baptizādi nō tradidit de⁹ angel⁹ hoib⁹ tñ qa bon⁹ āgel⁹ nō baptizaret aliquē nisi h̄ faceret dc spēali dei mādato quātū ē de spēali dispensatōe diuina fatendū esz baptizatū a btō āgelo susci pere fructū baptismi. sunt cī boni āgeli i grā pfirmati t pec care n̄ pnt Nō eī ē credibile q̄ boni āgeli alijs decipiāt. De cipēt at̄ si aliquē baptizaret ille n̄ suscipet fructū baptisma tis. Et qr̄ sic baptism⁹ h̄z debitū ministrū et debitā materia t qntū ē d̄ lege cōi nisi ibi debita pcurrat nō fit ibi baptism⁹. de lege tñ spēali p̄ fieri alit. Sic sacramēti eucharistie req̄ rit debitā materia et debitū ministrū. debita enī materia eī ē panis. voluit enī chīs ne horror esz sumētib⁹ eucharistie sacramentū ordinare t statuere q̄ corp⁹ eī sumeret s̄b spē panis iō qntuz ē de lege cōi qd̄ diu durat ibi spēs panis tam diu est ibi corp⁹ chīs. Si ḡ spēs panis post cōsevationem hostie ḫtute diuina querat i spēm carnis qntuz est de lege cōi nō ē ibi chīus. tñ qr̄t tadiū ē sup̄. de⁹ nō incitat nos ad idolatriā nec itendit nos decipe ideo nullo mō spēs panis puerteret i spēz carnis nisi spēali sua dispēlatōe facēt q̄ sua ḫtute t sua oipotetia qm nō alligauit sacramētis verū corp⁹ chīs formatū ex purissimis lāgninib⁹ v̄gis esse s̄b spē carnis qd̄ erat s̄b specie panis. P̄ 3 §̄ vez esse qd̄ i theoremate ap̄o/

nebat q̄ si post p̄secatōeꝝ vtute dīna puerat sp̄es panis i
specie carnis q̄ntū est de lege cōi nō est ibi ch̄s s̄ sp̄cali dei
dispensatōe oīo fatendū est ibi ch̄m existere

Theorema.xxv.

Si vtute dīna post cōsecratōeꝝ hostie spe
cies panis conuertatur i sp̄ez pueri/ vt christus
ibi sacramētaliter existit non describēt vt puer
ille describit̄. vt sit caput i capite et pes i pede
H̄i capite et i pede et i qualibz pte ei⁹ necesse
est totū christum existere

Si hostia apparet i sp̄e pueri vni astatiū t̄ n̄ alij v̄l ad mo
dicū t̄ps appaēat oīb⁹ astatiib⁹ q̄ hostia ex̄ns i manu sacerdo
tis h̄eat sp̄em pueri t̄ q̄si statū post apparet i specie pāis cre
dibile ē vt supius imuebat tale imutatōe esse fcām i oculis
videntū nō i exteriori natura s̄ de tali imutatōe loq̄ nō it̄
dim⁹. s̄ si sp̄es et dimensiōes p̄secte puerat i sp̄es et dimensi
ones pueri q̄a si fit h̄ dīna vtute certū ē sp̄cali ei⁹ disp̄satio
ne ibi ch̄m existē. **I**ō inq̄rendū est vt̄z ch̄s ibi sacramētalit
ex̄ns describat descriptōe pueri vt sit caput i capite t̄ pes i
pede. **A**d cui⁹ evidentiā aduert̄dū q̄ vt pluries tactū est eē
sacramētalit̄ opponit̄ ei qd̄ ē esse localit̄. Nā licet illud idez cor
p⁹ nūero sit i hostia sacramētalit̄ qd̄ ē i celo localit̄ t̄n vt di
cebat mō opposito est h̄ t̄ ibi qr̄ i celo est s̄ba mediāte quāti
tare s̄ i hostia est q̄ritas mediante s̄ba. t̄ i celo ic̄pit esse lo
calit̄ p̄ motū localez s̄ i hostia ic̄pit esse corp⁹ ch̄i vt s̄ba pa
nis puerit̄ i ipm. 3° i celo vbi est vna ps ch̄i n̄ est alia. **I**n
hostia vbi ē q̄cūqz ps corporis ch̄i ibi totū est corp⁹. Q̄ i ces
lo ē totū corp⁹ mediātib⁹ p̄tib⁹ i q̄ntū ibi ptes loci corrūdet
ptib⁹ cor:pis. **I**n hostia āt nullo mō s̄ ptes nisi mediāte toto
qa vt tāgebāt s̄ tota s̄ba panis puerata est i totā s̄ba corp̄is
q̄ nulla ps panis puerit̄ i aliquā pte corp̄is. **S**i ḡ corpus
ch̄i n̄ h̄z eē i sacro nisi qr̄ aliqd̄ ē p̄sū i ipz cū tak p̄sio so
li fiat i totū t̄ n̄ ptes s̄b sacro nllō eēt ptes corp̄is ch̄i n̄

Theoremā

ratione toti⁹. Quito i celo sunt ptes corporis chīi vt habent ordinē ad totū et ad locū. i sacramēto vero solum sunt tales ptes vt habent ordinem ad totum et nō ad locū. Ex his at formari possunt quinqꝫ rōnes qꝫ facta puerione speciei painis in speciem pueri vt sacramentaliter est ibi christus non. Describitur corpus chīi descriptione pueri vt sit caput i capite et pes in pede. Nam si sacramentaliter esse non est esse ibstantia mediante quātitate s̄ esse quātitatem mediante substantia quia fīm totalitatem substantiale res non dividitur ut sit tota i toto et ps i pte s̄ fīm dām totalitatem ut superius p̄babatur est tota res i toto. et tota i pte. Chīus ut sacramentaliter existit sub specie pueri. est totus in toto et totus in qualibet pte. Non ergo describitur christus descriptione pueri. Secunda ratio talis est quia si ad esse sacramentaliter requiritur qꝫ vbi sit una ps corporis chīi ibi sit totum corpus. patet nullo modo esse ponēdū describi chīm descriptione pueri vt sit totus in toto et pars in pte. Immo p̄nit ponitur christus sacramentaliter esse sub specie pueri qꝫ fīm esse sacramentale vbi est una ps ibi est totū; i qualibet pte pueri sacramentaliter ponendū ē totū chīus. Tertia rō takē. nā q̄a n̄thil p̄us exīs acq̄rit nouū locū n̄li p̄ motū localeū cū ḡ corpora mouant localit̄ p̄p̄ diuisibilitatē eo qꝫ motū dividē s̄ ptes ei⁹ qđ mouet ut dī sexto phycor̄ sicut mobile successiue mēsurat se spacio fīm ptes eius sicut p̄mēsurat se loco fīm ptes ei⁹. p̄p̄ qđ corp̄ chīv̄t existit i celo ē totū i toto loco et ps in pte. s̄ q̄a i sacramēto ē p̄nit tota substātia painis pueria ē i ipm corp̄. vbiqꝫ ē chīus sacramentaliter est totū i toto et totū i pte. cu s̄ba panis an̄ puerione sic ess̄ i hostia fīm totalitatē s̄balez. Nō ḡ describit chīs descriptione pueri p̄nit sacramentalit̄ h̄z ec̄ s̄b spē ei⁹. Quarta rō sic sumi p̄nit. Nā si ptes corporis chīi nō s̄nt sacramentalis alicubi nisi mediātē toto vbi nō est totū corp̄ ibi nō ē ps corporis. q̄a vbi nō ē p̄us ibi nō ē posteri⁹. fīm ei n̄fīm modū intelligēdi p̄us ē totū corp̄ s̄b sacramēto q̄i ei⁹ ptes cu n̄ sit ibi ps corporis n̄ s̄ mediātē toto. Si ḡ chīs h̄z ē sacramentalis s̄b spē pueri nō

xxvii

Theoremā

Opp̄ qđ ē altera ps
dīcator̄ nō s̄b cap̄ solū m
nō s̄b iūt i tale corp̄ puer
lam nūtrīt̄ effici pueria.
Intensū i positiō pueria est
do qđ ē genere s̄b vt de cert
ilio qđ ē genere s̄b cu⁹ go cā
nial didīt̄ s̄iam et corp̄ tāq̄ p
pus qđ ē ps studiis de salūtē pā
lificatiō nīl matēt̄. Qđ s̄b Decla
lā significatiō matēt̄ cu forma vī
salūtē. Vī accidēt̄. Cu accidēt̄
ps alīm⁹ p̄poli qđ ē i gen

¶mēsurabūt se ptes corporis p̄tib⁹ pueri. Quāta rō talē Dicebat
 ei ptes corporis ch̄rīt hnt'ee sc̄raliter alicubi nō s̄t ibi situat⁹
 s̄t ut habent ordinē ad locū. s̄t ch̄zo existētē sac̄metalit s̄b
 forma puerisi ptes corporis ¶mēsurarēt se p̄tib⁹ pueri ch̄is ibi
 essz situat⁹ qd ē opposit⁹ ei qd es sacrametalit existētē Dicam⁹ ḡ
 q s̄c ch̄is ex n̄s sac̄metalit i hostia s̄b sp̄ p̄ais n̄ ¶mēsurat se
 p̄tib⁹ hostie s̄t ē i toto tot⁹ et tot⁹ i qlibz pte xp̄t qd si xteret
 hostia vt ps supior fieret iferior nō xteret ch̄is vt caput es
 fet iferi⁹ et pedes supi⁹. sic si v̄nte diuina dim̄siōes et sp̄es
 p̄ais s̄b qb̄ē ch̄is sac̄metalit puerterent i dimensibes et sp̄ez
 pueri et sp̄cali dei dispensatōe eēt corp⁹ ch̄ri sacrametaliter
 s̄b sp̄ pueri. indicādū essz de existētia corporis ch̄ri sac̄meta
 lit s̄b forma pueri. sicut indicaba⁹ de existētia ei⁹ sub sp̄ p̄ais.
 Nō ḡ ¶mēsurabūt se ptes corporis ch̄i p̄tib⁹ pueri s̄t erit tot⁹
 ch̄is sub tota forma pueri et tot⁹ i qlibz parte. xp̄t qd si xteret
 puer ut caput h̄iet iferi⁹ et pedes supi⁹ nō xteret ch̄us
 s̄i qlibz pte pueri ibi tot⁹ ch̄is existeret

Theorema xxvi.

DOp⁹ qd ē altera ps p̄positi cni⁹ p̄iūctum
 pdicatōe nō suscipit solā materiā significatē dis
 noscēt si igit̄ i tale corp⁹ puerteret panis s̄ba i so
 lam materiā esset p̄uersa

Intentō at p̄posito p̄posite est loq̄ de p̄posito v̄l de cōm̄
 ito qd est i genere s̄be vt de ceruo vel de leone vel de qcūqz
 alio qd ē i genere s̄be cni⁹ ps eētial dī esse corp⁹. qdlibz ei
 aīal didit i aīam et corp⁹ tāqz i ptes essentiales. Dmōi at cor
 pus qd ē ps aīalis de aīali nō pdicat realit et essentialit nō
 significat nisi materiā. Qd sic declarat qz si n̄ significat materiā
 tm̄. s̄t significat materiā cū forma v̄l significat materiā cū for
 ma s̄balivl cū accidētali. Cū accidētali n̄. qz forma accidētali n̄ ē
 essetial ps alicui⁹ p̄positi qd ē i genere s̄be. Accidētia ei n̄ igre
 diunt qdierat s̄bar. nec loq̄ nos itēdim⁹ nisi de corpe qd sic